

שרון גם טען לפני העורכים שהיועץ המישפטי אינו מוצא פגם בהעסקתו של גנגר. הוא לא ציין לאיזה יועץ מישפטי התכוון, והעורכים הבינו שהכוונה היא ליועץ המישפטי לממשלה, הפרופסור-יצחק זמיר. האמת היא, כמובן, ששרון לא פנה כלל לזמיר בעניין גנגר. היועץ המישפטי שעליו דיבר שרון, היה היועץ המישפטי של משרד-הביטחון, שהוא פקיד של אריק. אולם נראה שזמיר יאלץ בכל זאת להביע את דעתו על מינויו של גנגר. בעיקבות הכתבה של העולם הזה (2309) פנה אליו אחד מחברי-הכנסת בשאלה, אם העובדה שאריק שרון קיבל הלוואה פרטית ממעסיקו של גנגר, משולם ריקליס, אינה פוסלת אותו מלמנות את גנגר לתפקיד הבכיר. זמיר התבקש לבדוק אם ההלוואה כולה הוחזרה ואם לריקליס או לגנגר אין כל עניינים כספיים עם מערכת-הביטחון של ישראל.

התעקשותו של אריק שרון על מינויו של גנגר מרמזת על כך, שתשובות היועץ המישפטי לממשלה, אם לא תאחרנה לבוא. כפי שקורה לעיתים קרובות בימי כהונתו של היועץ המישפטי הנוכחי, תעוררנה את הפרשה מחדש. שרון גם סיפר לעורכי-העיתונים כי גנגר

עובדי משרד-הביטחון באסיפת-מחאה צה"ל ישבור את השביתה

לשרת במערכת שאחד האנשים המרכזיים המופקדים עליה הוא כזה. בין העומדים, ככל הנראה, להקדים את פרישתם — סגן הרמטכ"ל, האלוף יקותיאל ("קוטי") אדם, אלוף פיקוד-הדרום, דן שומרון.

מילארדים

במזומנים

עד התעקשותו של אריה גנגר לקבל התפקיד, למרות שברור לצעיר שאפתן זה שהוא יתקל בארץ בטינה אפשר לתמיה. על כרטיס הביקור שלו, אחרי שיפרוש ממשרד-הביטחון, הוא יוכל לכתוב שהוא היה הממונה על סחר-הנשק של מדינת ישראל, אחת המדינות המובילות בעולם בשטח זה.

בידי גנגר יהיו תקציבי-ענק, וחלק ניכר מהם במזומנים — כפי שהדבר מקובל בעסקאות-נשק, הוא יהיה שליט בילעדי על תקציבי-מיליארדים.

הוא ילמד בבית-הספר הטוב ביותר בי עולם ללימוד רוי המיקצוע של מכירת הנשק, ויהפוך, ללא-ספק, תוך שנים מיס-פר, סוחר-הנשק המומחה ביותר בעולם. הוא יקשור קשרים עם מדינות הרוכשות נשק ועם מיפעלים המוכרים נשק, עם סוחרים ומתווכי-ביניים — כל זאת על חשבון משלם-המיסים הישראלי ובשמה של מדינת ישראל.

אריק שרון עצמו נשאל על-ידי העולם הזה כמה שאלות על יחסיו עם גנגר ועם משולם ריקליס. בין היתר נשאל שרון מתי פגש את גנגר לראשונה וכיצד עמד על תכונותיו. שרון נשאל על מערכת היחסים האישית-כספית שלו עם משולם ריקליס ועם גנגר, ואם הוא או החוזה שלו עדיין חייבים כסף לריקליס או לגנגר. שרון סירב לענות על שאלות בעניינים אלה בטענה: "איני מתראיין על-ידי עיתונאים". גם דובר משרד-הביטחון, דני ויינריך, שאליה הופנו השאלות אחרי שרון סירב לענות עליהן, סירב להגיב. בעיקבות הוראה שקיבל מאריק.

כשהתנגד ועד עובדי משרד-הביטחון למינויו של גנגר ואיים בשביתה, הוא נתקל בתגובה אריקית טיפוסית. הודיע לאלפי עובדי-המשרד, שמצידו הם יכולים לשבות. הוא יפעיל את צה"ל כדי לשבור את השביתה שלהם.

העובדים, שקיימו אסיפת-מחאה ושהכי ריזו על סיכסוך-עבודה, יודעים שאריק אכן מתכוון לממש את איומו.

ידידיו של אריק יודעים שהוא לא יחסם לנקוט בשום צעד, מקובל ושאינו מקובל, כדי להשיג את מטרותיו. יוסי ינאי

לחם במילחמת ששת-הימים. גנגר כלל לא הגיע לארץ במילחמה זו, אלא בא לבקר את אמו, שהמשיכה להיות ציונית ושהתגוררה בישראל, אחרי שהמילחמה הסתיימה. גנגר אפילו לא נרשם בצירות הישראלית בניו-יורק כשפרצה מלחמה זו, וגם לא כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים. הוא לא צירף את שמו לרשימה של ישראלים, יורדים ויהודים אמריקאים, שהביעו את רצונם לבוא לישראל ולהילחם. למרות הידידות הרבה ביניהם נוף בו פעם ריקליס, בנוכחות אנשים אחרים, על כך שהוא לא יצא לישראל במלחמת יום-הכיפורים. גנגר לא הגיב על דבריו של ריקליס כלל.

לפני כמה חודשים אולץ תת-אלוף דב ("דוביק") תמרי לפרוש מצה"ל. היה זה אחרי ששרון סירב לקיים את הבטחת קודמו, מנחם בגין, לקדם את תמרי ול-העניק לו דרגת אלוף. נימוקו של שרון היה אז: לתמרי אין עבר קרבי מספיק. לתמרי שלושה עיטורים וצל"שים משדה הקרב. עתה מתעקש שרון על מינויו של יורד ומשמט לתפקיד בעל השפעה רבה יותר מזה שתמרי היה מיועד לו.

התעקשותו של אריק על מינויו של גנגר יכול להיות אחד משני ההסברים. האחד הוא הסבר ענייני — קשריו של אריק עם ריקליס, העיתונאי אמיר אורן כינה השבוע את ריקליס בתואר "הכספומט של אריק שרון". ההסבר האחר: עקשנותו של אריק. משום שהכל מתנגדים, מתעקש אריק להוכיח שהוא מנצח בסופו של דבר.

אך יתכן שאריק מתווכחם יותר מכך. יתכן שהוא מעוניין שכל מתנגדי צעדו זה יאלצו להתפטר או שיפוטרו, וכך הוא יפנה משרות לגנגרים נוספים ולאנשי-שלומו הרבים, הממתנינים לכך שהוא יפרע את החוב שהוא חב להם.

הדבר נכון גם באשר לצמרת משרד-

דן רונני-פקר (עם אשתו חיותה) המנכ"ל הבא

עיסקי אביה, ואין ספק שלא רחוק היום שבו תהיה מנהלת היחידה של אימפריית ריקליס הגדולה.

מארשה אינה אוהבת את גנגר, והשניים כמעט אינם מדברים זה עם זה. שלוש החברות שאותן הקים לעצמו גנגר ישמשו אותו ביום סגריר, כשמארשה תצליח לגרש אותו מעיסקי אביה. על אלה לא יכול גנגר לוותר.

יפסיק לקבל משכורת מחברותיו של ריקליס — ביניהן חברת הענק מקרורי, שגנגר הוא נשיאה — יחסל את החברות האישיות שלו, ימכור את ביתו המפואר בשדרה החמישית בניו-יורק ויעלה יחד עם אשתו ושלושת ילדיו לארץ.

גם טענות אלה משוללות כל יסוד. ריקליס כבר הודיע שחברת מקרורי תמשיך לשלם את משכורתו של גנגר במשך כל

אריק שרון סירב להשיב לשאלות אם עדיין חייב

כסף לריקליס ואם יש בינו ובין גנגר עסקים פרטיים

הביטחון וגם באשר לצמרת צה"ל. אלופים רבים, שעדיין לא התלפטו אם להתפטר או להישאר בצה"ל עם בואו של שרון למשרד-הביטחון, קיבלו את זריקת-העידוד האחרונה שלהם לכיוון ההתפטרות עם המינוי המביש של גנגר.

אמר השבוע קצין בכיר, העומד לפשוט מדין בעיקבות פרשת גנגר: "באותו זמן שאני נלחמתי, בני נלחם ושכני נלחמו, עסק גנגר בגדיפת עוד מיליונים בוול-סטריט, כשכל הקשר שלו עם ישראל היה דרך העיתונים והטלוויזיה. אני לא מוכן

גנגר גם אינו מתכוון כלל למכור את דירת-הפאר שלו במנהטן. יתכן שאשתו וילדיו אמנם ילכו אותו להרפתקה בארץ, אך לילדיו יהווה הדבר קושי מסויים. אף אחד מהם אינו דובר עברית.

בין לוחם

ומשתמט

אולם הטענה הצינית ביותר במערכת הטענות של אריק שרון היא זו שגנגר

התקופה שבה הוא יעבוד בישראל. גנגר אינו מתכוון למכור את החברות הפרטיות שלו — אותן הנמצאות בעלותו הבלעדית, ללא קשר עם ריקליס — משום שבכך הוא יחסל את עתידו.

עוד לפני המינוי של אריק, מצא עצמו גנגר במצב לא-נוח בכל הקשור לקשריו עם ריקליס. ריקליס כימעט שאינו עוסק עוד בעסקים. הוא עסוק מדי בהפקת סרטי-קולנוע עבור כוכבנית מתחילה, שאותה נשא לאשה. בתו מנישואין קוד-מים, מארשה, משתלטת יותר ויותר על